

som Formand for de samvirkende Sogneraadsforeninger, at saa godt som alle 800 Sogneraadsformænd vil gaa ved de kommende Valg, medens det ærede Medlem fra Nibe mener, at der ikke er det mindste i Vejen for, at de nok allesammen bliver. Overfor den Argumentation, som det ærede Medlem fra Nibe nu fremførte, vil jeg kun sige, at hans Argumentation kan med fuldkommen samme Grund anføres mod overhovedet at have Bestemmelser om, at nogen Bestilling skal være borgerligt Ombud. Akkurat med samme Argumentation kan man hævde, at det er urimeligt at paatvinge nogen Valg; hvis man ikke kan overtale dem, man ønsker, finder man sagtens andre til at paatage sig Hvervet. Ikke desto mindre har Lovgivningen ment det rigtigt at sige, at visse Bestillinger skal være borgerlige Ombud, som det er Pligt for Medborgerne at paatage sig. Men Medborgerne tager undertiden det Hensyn, hvis vedkommende ønsker at blive fritaget, at de fritager dem. Naar en Mand er forpligtet til at modtage et Hverv, og hans Partifæller henvender sig til ham og beder ham om at overtage Hvervet, og han siger: Jeg har den og den Grund til at ønske mig fritaget derfor, sker det meget hyppigt, at de fritager ham. Saaledes forekommer det ogsaa mig, at Sagen rettest bør ordnes i denne Tid, det bør ikke være saaledes, at det afhænger af den enkeltes Bestemmelse, om han skal kunne fritages for det borgerlige Ombud, det bør afhænge af hans Medborgere, det er dem, som skal godkende hans Grunde, og ikke ham selv. Det ærede Medlem stiller sig altfor ensidigt paa nogle enkelte Mænds Standpunkt mod den samlede Befolknings Ret i dette Tilfælde. Naar man ser sig om i Verden og ser, hvilke Byrder man for Øjeblikket rundt omkring anser det for nødvendigt at paalægge Landets Borgere, er det ubegribeligt for mig, at man her gør Indvending mod noget saa enkelt som at sige: I denne Situation, som sandelig ogsaa for vort Land er alvorlig, skal man ikke kunne paaberaabe sig Lovgivningens almindelige Fritagelsesgrunde. Det er, som jeg sagde for: Slaphed i Følelsen overfor Alvoren.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kvist: Den højtærede Ministers sidste Udtalelse om, at saa var der ingen Mening i at paalægge nogen Pligt til at paatage sig et borgerligt Hverv, forstaar jeg ikke. Ud-

talelsen kan i hvert Fald ikke være adresseret til mig. Det er rimeligt, at man paalægger Borgerne Pligt til at modtage et offentligt Ombud, men det, Ministeren og jeg er uenige om, er dette: Er vi saa fattige paa brugelige Kræfter omkring i Kommunerne, at det er nødvendigt at skride til en Foranstaltning som den her foreslaede? Er det nødvendigt at paalægge en Mand Pligt til at modtage Genvalg til Medlem af et kommunalt Raad eller en Hjælpekasses Bestyrelse for en Valgperiode af 4 Aar? Har vi ikke tilstrækkeligt med Folk, som er i Stand til at varetage de kommunale Anliggender? Det er min Overbevisning, at vi har det, og hvor Forholdet er det, at man synes, at man er særdeles heldigt stillet og nødvendig vil af med dem, man har, er det min Overbevisning, at man vil kunne overtale vedkommende til at modtage Genvalg, jeg kan ikke tænke mig andet. Heri bestaar hele Uenigheden mellem Ministeren og mig. Jeg har aldrig udtalt mig imod, at der skulde være Pligt til at paatage sig offentlige Ombud, men der er dog Grænser for, hvad man kan paalægge Folk, og er der tilstrækkelige Grunde til at paalægge Pligt til at tage mod Valg paa 4 Aar? Det kan jeg ikke se, der er, og derfor raader jeg bestemt til, at vi ikke skal vedtage en saadan Bestemmelse. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at lovgive, som her er foreslaet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) sagde, at der er Grænser for, hvad man kan paalægge sine Medborgere. Ja, det er rigtigt. Lovgivningen har under normale Forhold ordnet det saaledes, at man ikke skal kunne paalægge Sogneraadsmedlemmer at sidde mere end 8 Aar. Men jeg mener, at den nuværende Situation gør det berettiget at sige, at efter de 8 Aar bør man ikke selv kunne bestemme, om man skal kunne gaa, fordi vi er midt i den Situation, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) saa træffende har skildret ved forskellige Lejligheder. Hvad Sogneraadsformanden angaar, har Loven fastsat, at man skal kun være pligtig til at være det i 3 Aar. Jeg siger, at det forekommer mig, at Situationen er af den Art, at vi nu bør kunne lægge 1 Aar til. Det ærede Medlem siger: Er vi da virkelig saa fattige paa Dueligheder ude i Kommunerne, at vi ikke skulde kunne finde Stedfortrædere? Nej, saaledes ligger Problemet aldeles ikke. Det, jeg siger, er, at det bør ikke være den enkelte Sogneraads-